

Ε' τάξη Δημοτικού
Σχολείου Εργατών

Πρόσφυγες για δυο φορές

Ένα παραμύθι που γράφτηκε στα πλαίσια
των προγραμμάτων eTwinning και Δάφνη
Σχολική Χρονιά 2016-2017

Τα παραμύθι γράφτηκε στα πλαίσια των ευρωπαϊκών προγραμμάτων eTwinning, με τη συμμετοχή μας στο έργο «Εμείς και οι Άλλοι», και «Δάφνη», με την ενασχόλησή μας με το θέμα του σχολικού εκφοβισμού.

Το πρόγραμμα eTwinning είχε διαρκέσει μια ολόκληρη σχολική χρονιά. Καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος τα παιδιά δούλεψαν με όρεξη, ανταλλάσσοντας πληροφορίες για τις χώρες τους αλλά και εργασίες και βιντεάκια σχετικά με τους πρόσφυγες.

Το πρόγραμμα Δάφνη είχε ως στόχο την πρόληψη του σχολικού εκφοβισμού και περιλάμβανε 11 συνολικά εργαστήρια, τα οποία τα παιδιά απόλαυσαν πραγματικά.

Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά για τη σκληρή δουλειά και το όμορφο αυτό αποτέλεσμα!

Πρόσφυγες
για δυο φορές

**Συγγραφή και
εικονογράφηση:**

Βασιλείου Πάνος
Γεωργίου Ιάκωβος
Climente Alberto – Julian
Δημοσθένους Νικόλας
Μαλέκος Ευθύμιος
Μαλέκος Μάριος
Περικλέους Ιωάννης
Σουρουππής Πέτρος
Φωτίου Μαρίνος
Ανδρέου Χρυστάλλα
Αντωνίου Παρασκευή
Ασπρή Άντρεα
Dimitrache Denisa – Georgiana
Ιωάννου Κατερίνα
Καρανικόλα Ευγενία
Ντόικα Μπιάνκα Μαρία
Rotaru Alisa – Florentina
Στυλιανού Στυλιάνα
Voicu Andreaa - Mihaela

Υπεύθυνη δασκάλα:

Έλενα Νεοφύτου

Σε όλα τα παιδιά που
ξέρουν να βλέπουν τον κόσμο
με τα μάτια της καρδιάς!

Μοιάζει σαν να ήταν χθες, όταν ξημέρωσε ξανά στη Χώρα των Καλόκαρδων Πουλιών. Χτύπησαν ταυτόχρονα όλα τα Ξυπνητήρια στα δεντροσπίτα και τα Καλόκαρδα Πουλιά τέντωσαν τις φτερούγες τους και σήκωσαν τα κεφάλια τους ψηλά στον Ήλιο, λέγοντάς του «Καλημέρα».

Η οικογένεια Λάμδα πήρε το λεωφορείο για το σχολείο, ενώ η οικογένεια Άλφα έφτασε με το αυτοκίνητο. Σε λίγο, φάνηκε και η οικογένεια Ξι μ' ένα κίτρινο ταξί. Στην ώρα της ήταν και η οικογένεια Φι, που έφτασε στο Πι και Φι.

Τα πουλιά μπήκαν στις τάξεις τους και παρακολούθησαν με μεγάλη προσοχή όλα τα μαθήματά τους. Τα Καλόκαρδα Πουλιά ήταν άπιαστα στην Ορθογραφία, καταπληκτικά στο Θέατρο και πρώτοι στη Γραμματική. Ήταν επίσης μεγάλοι καλλιτέχνες και ταλαντούχοι μουσικοί. Είχαν όλα τα καλά που θα μπορούσε να έχει ένα πουλί. Οι γονείς τους ήταν πολύ περήφανοι γι' αυτά.

Ήταν πουλιά ευαίσθητα, καλόκαρδα, γλυκά. Διέθεταν χιούμορ και κοφτερό μυαλό αλλά αυτό τους βγήκε σε κακό.

Όπως ήταν φυσικό, κάποια άλλα πουλιά τα ζήλεψαν πολύ και ήθελαν να τα εξαφανίσουν από τη Γη. Ήταν μεγάλα και πολύ δυνατά, άσχημα και μοχθηρά. Ο αρχηγός τους, ο Σκοτεινός, είχε στο νου του πάντα το κακό. Ήθελε να κατακτήσει όλο τον κόσμο και να γίνει κυρίαρχος της χώρας των Καλόκαρδων Πουλιών. Τα Καλόκαρδα Πουλιά δεν θα είχαν καμία θέση στο δικό του βασίλειο.

Έβαλε λοιπόν σ' εφαρμογή το σκοτεινό του σχέδιο και με το ραδιόφωνο του μυαλό αποφάσισε να εισβάλει στη Χώρα των Καλόκαρδων Πουλιών. Μάζεψε όλα τα Μεγάλα Πουλιά κι έφτιαξαν ένα τεράστιο πυρηνικό αυγό, έτοιμο να εξοντώσει όλους τους κατοίκους της χώρας.

Η είδηση για την κατασκευή του πυρηνικού αγωγού δεν έμεινε κρυφή. Μαθεύτηκε πολύ γρήγορα και τα Καλόκαρδα Πουλιά κυριεύτηκαν από φόβο και πανικό. Ήταν φανερό πως βρίσκονταν σε μεγάλο κίνδυνο. Τίποτα πια δεν μπορούσε να τους κρατήσει στη χώρα που τόσο αγαπούσαν. Έπρεπε να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να βρουν ένα πιο ασφαλές μέρος για να ζήσουν. Άφησαν λοιπόν την όμορφη χώρα τους με πόνο στη ψυχή...

Ξεκίνησε ένα ταξίδι δύσκολο, γεμάτο κινδύνους και περιπέτειες. Όλες οι οικογένειες των Καλόκαρδων Πουλιών πετούσαν με αγωνία στον ουρανό, κουβαλώντας στις φτερούγες τους τα μικρά παιδιά τους. Μερικά κουβαλούσαν λιγυστό φαγητό, ενώ άλλα ρούχα και κουβέρτες. Ήταν πολύ βαρύ το φορτίο για ένα τόσο μεγάλο ταξίδι. Ξεκίνησαν να κουράζονται, ειδικά τα ηλικιωμένα πουλιά και τα πολύ πολύ μικρά. Αυτά κινδύνευαν ακόμα και να πέσουν στη θάλασσα. Το χειρότερο όμως δεν ήταν οι δυσκολίες αλλά τα συναισθήματα που ένιωθαν, αφήνοντας πίσω ότι πολυτιμότερο είχαν: την πατρίδα τους.

Μετά από αρκετές μέρες τα μακρύ και γεμάτο περιπέτειες ταξίδι τους είχε επιτέλους τελειώσει. Μακριά στον ορίζοντα φάνηκε ένα πανέμορφο νησί. Τα Καλόκαρδα Πουλιά ενθουσιάστηκαν τόσο πολύ που έστησαν στον ουρανό ένα τρελό χορό. Ξαφνικά, Ξέχασαν τα προβλήματα και τις περιπέτειές τους κι ένα πλατύ χαμόγελο έσκασε στα πρόσωπά τους.

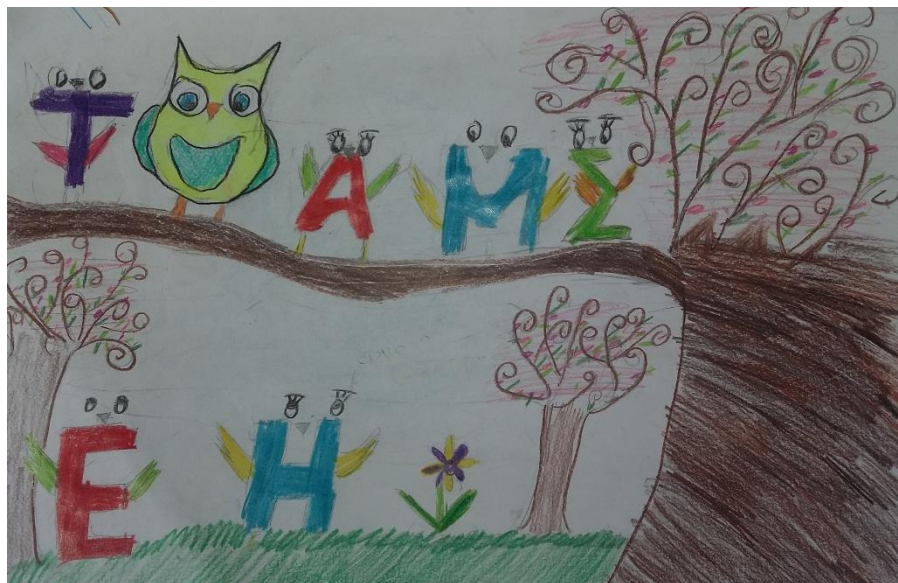
- Επιτέλους, τα βάσανά μας τέλειωσαν! Φώναξε ενθουσιασμένα το πιο μικρό από τα πουλιά. Το νησί είναι υπέροχο!
- Μμμ... δεν μπορεί να ξεπεράσει σε ομορφιά την πατρίδα μας, απάντησε νοσταλγικά ένα γέρικο πουλί.
- Την πατρίδα μας δεν πρόκειται να την ξεχάσουμε ποτέ, πρέπει όμως να κατέβουμε στη στεριά και να συνεχίσουμε τη ζωή μας, πρόσθεσε το πιο σοφό από τα πουλιά.

Η κάθοδος των πουλιών στη Χώρα των Ονείρων ήταν πια γεγονός. Τα πουλιά κατέβηκαν στην καινούρια πατρίδα τους. Ήταν τόσο κουρασμένα και πεινασμένα. Την ίδια ώρα ένιωσαν μεγάλη αγωνία για το πώς θα τους υποδέχονταν οι κάτοικοι της Χώρας των Ονείρων. Τις σκέψεις τους διέκοψε το πέταγμα μιας πανέμορφης κουκουβάγιας.

Η κουκουβάγια, που ήταν η πρόεδρος της Χώρας, πλησίασε καλωσορίζοντάς τους στη χώρα της.

- Καλωσορίσατε στη Χώρα των Ονείρων μικρά μου πουλιά! Ποιος άνεμος σας έφερε στη χώρα μας;
- Ο άνεμος του πολέμου, της βίας και της κακίας. Αυτός που μας έδιωξε από την πατρίδα μας, που τόσο αγαπούσαμε. Τα Μεγάλα Πουλιά έκαναν κάτι πολύ κακό. Κινδυνεύαμε πραγματικά κι έτσι αποφασίσαμε να Ξενιτευτούμε.

- Φαντάζομαι πόσο δύσκολα περάσατε. Σας υπόσχομαι πως εδώ θα είστε ασφαλείς. Ακολουθήστε με. Πάμε να σας δείξω το χώρο που θα σας φιλοξενήσει.

Τα Καλόκαρδα Πουλιά ακολούθησαν την πρόεδρο - κουκουβάγια σ' ένα καταπράσινο και ήρεμο μέρος γεμάτο πανύψηλα δέντρα και κρυστάλλινο νερό. Ένωσαν τόσο χαρούμενα και ανακουφισμένα για τη ζεστή φιλοξενία. Άραγε να ήταν όλοι οι κάτοικοι τόσο φιλόξενοι; αναρωτιούνταν. Η κάθε οικογένεια διάλεξε από ένα δέντρο κι άρχισαν να εργάζονται ασταμάτητα για το χτίσιμο της φωλιάς τους. Σε λίγο, όλα ήταν έτοιμα και τα Καλόκαρδα Πουλιά, μετά από τόσες περιπέτειες, το έριξαν στον ύπνο.

Το επόμενο πρωί ο Ήλιος τους καλημέρισε μ' ένα πλατύ χαμόγελο. Τα Καλόκαρδα Πουλιά ετοιμάστηκαν με όρεξη για να πάνε στο καινούριο τους σχολείο. Χτύπησε το κουδούνι και μπήκαν με τάξη στην αίθουσα. Η δασκάλα τους, πρόσχαρη κι ευγενική, τους σύστησε στους καινούριους συμμαθητές, οι οποίοι τους υποδέχτηκαν μ' ένα ζεστό χειροκρότημα και μια μεγάλη αγκαλιά. Για λίγο ξέχασαν ότι ήταν πρόσφυγες κι ένιωσαν ότι βρήκαν μια καινούρια πατρίδα. Προχώρησαν στο βάθος για να βρουν τις θέσεις τους. Ένωσαν τόσο ευλογημένα που τους πήγαιναν όλα τόσο καλά!

Τους πήγαιναν όμως; Στα τελευταία θρανία τους περίμενε μια δυσάρεστη έκπληξη. Τα παιδιά των Μεγάλων Πουλιών βρίσκονταν ανάμεσα στους συμμαθητές τους. Με διστακτικά βήματα και κομμένη την ανάσα από το φόβο κάθισαν αμίλητα στα πίσω θρανία.

- Μη φοβάστε! Θα τα καταφέρουμε. Θα δείτε... είπε το πιο αισιόδοξο πουλάκι.

Τα υπόλοιπα όμως, δεν το πίστεψαν και τόσο...

Την επόμενη μέρα τα Καλόκαρδα Πουλιά έφτασαν γεμάτα αγωνία στο σχολείο, μη γνωρίζοντας πώς θα κυλήσει η νέα σχολική χρονιά. Η δασκάλα τους ζήτησε να παραδώσουν τις εργασίες τους. Τα τετράδια των Καλόκαρδων Πουλιών όμως δεν ήταν πουθενά. Μα αφού έκαναν τις εργασίες τους, ήταν πολύ επιμελείς, πού να πήγαν τα τετράδιά τους;

Μόλις άρχισε το κάθε παιδί να διαβάζει την εργασία του, κατάλαβαν τι πραγματικά είχε γίνει. Τα Μεγάλα Πουλιά είχαν πάρει κρυφά τα τετράδιά τους και παρουσίαζαν τις εργασίες ως δικές τους. Μάλιστα, γελούσαν περιπαικτικά και κοίταζαν με απειλητικό ύφος τα Καλόκαρδα Πουλιά, που δεν τολμούσαν να μιλήσουν γι' αυτό σε κανέναν. Τους κυριεύσε ο φόβος για το τι μπορούσαν να τους κάνουν από δω και πέρα.

Στο διάλειμμα βγήκαν δειλά στο διάδρομο. Πεινούσαν πάρα πολύ και άρχισαν αν τρώνε το κολατσιό τους. Τα Μεγάλα Πουλιά όμως τα ακολούθησαν και τους πήραν το φαγητό τους. Και, σαν να μην έφτανε μόνο αυτό, καθημερινά τα

έσπρωχναν, τα απομόνωναν και δεν τα ήθελαν σε κανένα παιχνίδι.

Η ζωή τους ήταν ένα μαρτύριο. Έπρεπε κάτι να κάνουν! Δεν τολμούσαν όμως να μιλήσουν ούτε στη δασκάλα, ούτε στους γονείς τους. Ένωθαν τόσο μόνα κι απογοητευμένα. Το στομάχι τους είχε γίνει κόμπος από το άγχος και δεν ήθελαν να πάνε στο σχολείο ποτέ ξανά.

Το απόγευμα έμεναν κλεισμένα στα σπίτια τους και δεν έστηναν τρελό χορό στον ουρανό, όπως παλιά. Οι γονείς τους ανησύχησαν με την απότομη αλλαγή στη συμπεριφορά τους, αλλά δεν ήξεραν πώς να αντιδράσουν. Ρώτησαν τους φίλους και τη δασκάλα τους, αλλά κανένας δεν γνώριζε τίποτα.

Την ίδια ώρα οι γονείς των Μεγάλων Πουλιών οργάνωναν ένα σχέδιο για να παγιδεύσουν και να εξοντώσουν τα Καλόκαρδα Πουλιά. Την επόμενη κιόλας μέρα, έβαλαν σε εφαρμογή το πανούργο σχέδιό τους. Περίμεναν μέχρι να βραδιάσει, για να μην τους πάρει κανένας χαμπάρι, και οι φτερούγες τους τους οδήγησαν στο χωριό των Καλόκαρδων Πουλιών.

Όλα κοιμούνταν βαθιά. Βρήκαν έτσι την ευκαιρία να ριζουν σε κάθε φωλιά από ένα αναμμένο σπίρτο. Ήταν σίγουροι πως δεν θα έμεινε ούτε φτερό από τα μικροσκοπικά πουλάκια. Η φωτιά απλώθηκε γρήγορα και περήφανοι για το κατόρθωμά τους πήραν το δρόμο του γυρισμού.

Στην προσπάθειά τους όμως να φύγουν από το χωριό, παγιδεύτηκαν μέσα στις φλόγες. Τι συμφορά! Θα καίγονταν στη φωτιά που οι ίδιοι άναψαν. Πάλευαν να ξεφύγουν από την πύρινη κόλαση, ώσπου φάνηκαν από μακριά τα Καλόκαρδα Πουλιά, που δεν κοιμόντουσαν, αλλά παρακολουθούσαν το συνέδριο για την Ειρήνη, στο διπλανό χωριό.

Όταν αντίκρισαν τα Μεγάλα Πουλιά έβαλαν στην άκρη όλα τα προβλήματα που τους προκάλεσαν και έσπευσαν να τα βοηθήσουν. Κουβάλησαν όλα νερό από τη μεγάλη λίμνη και κάλεσαν την πυροσβεστική. Τα Μεγάλα Πουλιά κινδύνεψαν να χάσουν τις ζωές τους, αλλά τα Καλόκαρδα Πουλιά έκαναν τα πάντα για να τα σώσουν. Και τελικά τα κατάφεραν.

Τα Μεγάλα Πουλιά έφυγαν για τα σπίτια τους με κατεβασμένα τα κεφάλια από την ντροπή, μη ξέροντας πώς να πουν «Ευχαριστώ», ενώ τα Καλόκαρδα Πουλιά θα κατέληγαν πρόσφυγες για δεύτερη φορά, χάνοντας ξανά τα σπίτια τους.

Η κουκουβάγια – πρόεδρος έτρεξε αμέσως μόλις πληροφορήθηκε το γεγονός, δίνοντας τη βοήθειά της για ακόμη μια φορά στα Καλόκαρδα Πουλιά. Σε λίγες μέρες οργάνωσε μια όμορφη εκδήλωση προς τιμήν των Καλόκαρδων Πουλιών. Όλοι οι κάτοικοι της Χώρας των Ονείρων έμαθαν για την ηρωική τους πράξη.

Τα Μεγάλα Πουλιά, μετανιωμένα για όσα είχαν κάνει έφυγαν για μια άλλη χώρα πολύ... μακρινή. Τα Καλόκαρδα Πουλιά ξεκίνησαν όλο χαρά και ενθουσιασμό για άλλο ένα μακρινό ταξίδι.

Αυτή τη φορά όμως προορισμός τους δεν ήταν άλλος από την ΠΑΤΡΙΔΑ τους!

Τέλος

Ε' τάξη Δημοτικού Σχολείου Εργατών

Σχολική Χρονιά 2016-17